

*Komisja Spraw Zagranicznych
Przewodniczący*

4.7.2023

Juan Fernando López Aguilar

Przewodniczący

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Przedmiot: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie bezpieczeństwa informacji w instytucjach, organach, urzędach i agencjach Unii (COM(2022)0119 – C9-0121/2022 – 2022/0084(COD))

Szanowny Panie,

W ramach procedury podanej w przedmiocie tego pisma zwrócono się do Komisji Spraw Zagranicznych o wydanie opinii na użytek komisji, której Pan przewodniczy. Na posiedzeniu 11 maja 2022 r. koordynatorzy Komisji Spraw Zagranicznych podjęli decyzję o przedstawieniu tej opinii w formie pisma.

Komisja Spraw Zagranicznych przyjęła opinię – z Urmasem Paetem pełniącym funkcję sprawozdawcy – na posiedzeniu komisji 27 czerwca 2023 r.¹ i zwróciła się do komisji przedmiotowo właściwej, aby uwzględniła w swoim sprawozdaniu następujące wskazówki:

Z wyrazami szacunku

David McAllister

¹ W trakcie głosowania końcowego obecni byli: David McAllister (przewodniczący), Witold Jan Waszczykowski (wiceprzewodniczący), Željana Zovko (wiceprzewodnicząca), João Albuquerque, Alexander Alexandrov Yordanov, François Alfonsi, Maria Arena, Margrete Auken, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Ioan-Rareș Bogdan, Anna Bonfrisco, Marc Botenga, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Angel Dzhambazki, Cyrus Engerer, Anna Fotyga, Hélène Fritzon, Michael Gahler, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Markéta Gregorová, Irena Joveva, Rasa Juknevičienė, Karol Karski, Dietmar Köster, Andrey Kovatchev, Andrius Kubilius, Jean-Lin Lacapelle, Katrin Langensiepen, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Karsten Lucke, César Luena, Jaak Madison, Lukas Mandl, Thierry Mariani, Marisa Matias, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Alessandra Moretti, Matjaž Nemeč, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Thijs Reuten, María Soraya Rodríguez Ramos, Bert-Jan Ruissen, Christian Sagartz, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Mounir Satouri, Radosław Sikorski, Jordi Solé, László Trócsányi, Harald Vilimsky, Viola von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Mick Wallace, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Tomáš Zdechovský, Bernhard Zimniok, Marco Zullo.

WSKAZÓWKI

W czasach szybkich zmian geopolitycznych oraz zmieniających się nowych rodzajów zagrożeń ochrona bezpieczeństwa informacji w Unii jest coraz większym wyzwaniem. Międzynarodowe kryzysy uwydatniają potrzebę pozyskiwania przez UE wiarygodnych informacji z pierwszej ręki na temat istniejących i możliwych zagrożeń zewnętrznych dla UE, aby mogła ona reagować szybko i skutecznie oraz lepiej chronić swoje interesy za granicą oraz interesy swoich obywateli. Ingerencja zewnętrzna i dezinformacja stanowią również realne zagrożenie dla procesów demokratycznych UE, a instytucje, organy, urzędy i agencje Unii powinny otrzymać odpowiednie środki i zasoby, aby stawić czoła tym nowym wyzwaniom.

Z perspektywy spraw zagranicznych i bezpieczeństwa, a także zgodnie z kilkoma rezolucjami Parlamentu w sprawie wdrażania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), Parlament powinien otrzymywać niezbędne informacje i dokumenty w sposób przejrzysty i terminowy, aby właściwie wypełniać swoją ważną rolę, jaką jest nadzór demokratyczny. Dlatego też kluczowe znaczenie ma wzmocnienie i harmonizacja zasad nadawania klauzuli tajności, przetwarzania i przechowywania informacji niejawnych UE oraz informacji jawnych.

Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony w odpowiednim czasie wniosek Komisji, który jest częścią strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa przyjętej przez Komisję w lipcu 2020 r., ponieważ instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii muszą dysponować właściwym wspólnym wysokim poziomem bezpieczeństwa informacji niejawnych UE oraz informacji jawnych. Ponadto sprawozdawca z zadowoleniem odnotowuje fakt, że proponowane rozporządzenie ma na celu stworzenie minimalnego zestawu przepisów i ustanowienie międzyinstytucjonalnej grupy koordynacyjnej ds. bezpieczeństwa informacji, co jest niezbędnym krokiem w kierunku harmonizacji, aby zapewnić sprawne wdrożenia kultury bezpieczeństwa informacji w UE.

Mimo tych pozytywnych wysiłków na rzecz ułatwienia i zharmonizowania ochrony informacji w instytucjach, organach i agencjach UE Parlament przypomina o pilnej potrzebie ulepszenia międzyinstytucjonalnych ram dostępu Parlamentu do informacji poufnych w dziedzinie WPZiB/WPBiO. Ponadto istnieje również pilna potrzeba rozwinięcia strategicznej wymiany informacji między misjami WPBiO, zwłaszcza między misjami cywilnymi, między misjami cywilnymi i wojskowymi oraz między dowództwem a podmiotami w terenie.

1. Wyżej wymienione elementy dotyczące prerogatyw instytucjonalnych muszą zostać odpowiednio wyjaśnione w art. 32: chociaż kontrola wytwórcy jest niekwestionowaną zasadą, tekst powinien być lepiej sformułowany, ponieważ nie powinien mieć on charakteru nadrzędnego nad prerogatywami traktatowymi. Ponadto należy doprecyzować art. 54: dla Parlamentu nie chodzi o udowodnioną potrzebę wymiany informacji, lecz raczej o stosowanie jako podstawy zasady wiedzy koniecznej.
2. We wniosku należy wyjaśnić, że posłowie do Parlamentu Europejskiego powinni mieć, na mocy swojego mandatu, dostęp do wszystkich niezbędnych informacji zgodnie z zasadą wiedzy koniecznej, aby wykonywać uprawnienia przyznane im na mocy Traktatów. W związku z tym wniosek powinien zawierać następujący nowy ustęp

(podobnie jak poprawka 3 z opinii komisji ITRE):

„(nowy ustęp). Członkowie instytucji Unii powinni mieć, na mocy swojego mandatu, dostęp do wszystkich niezbędnych informacji zgodnie z zasadą wiedzy koniecznej, aby wykonywać uprawnienia przyznane im na mocy Traktatów.”

3. Kwestia zawyżania klauzuli tajności ma zasadnicze znaczenie dla Parlamentu – wraz z utworzeniem mechanizmu omawiania takich przypadków – wniosek powinien zawierać następujący nowy ustęp (z poprawki 37 komisji AFCO):

„(nowy ustęp). W przypadku wątpliwości co do poufnego charakteru informacji lub odpowiedniego poziomu klauzuli tajności, wytwórca i odbiorca niezwłocznie konsultują się ze sobą przed przekazaniem dokumentu. W przypadku rozbieżności sprawa jest kierowana do władz politycznych poszczególnych instytucji w celu osiągnięcia porozumienia.”

4. Ingerencja zewnętrzna i dezinformacja stanowią realne zagrożenie dla procesów demokratycznych UE, a instytucje, organy, urzędy i agencje Unii powinny otrzymać odpowiednie środki i zasoby, aby stawić czoła tym nowym wyzwaniom. Wniosek powinien zawierać następujący nowy ustęp (z poprawki 23 komisji AFCO):

„(nowy ustęp). Opracowując i wdrażając swoje ramy bezpieczeństwa dokumentów, instytucje i organy Unii gwarantują integralność procesów demokratycznych UE. Przyjmują one między innymi szczegółowe przepisy w procedurach przetargowych, które mają na celu ograniczenie ryzyka ingerencji zewnętrznej w ich funkcjonowanie. Przepisy takie dotyczą co najmniej nabywania i utrzymania infrastruktury bezpieczeństwa, weryfikacji organizacji zewnętrznych oraz sprawdzania personelu.”

5. Komisja AFET zwraca się do komisji LIBE jako komisji przedmiotowo właściwej o ponowne rozważenie, czy ustanowienie kategorii informacji „NORMAL” [informacje zwykłe] (art. 13 wniosku) przynosi wystarczające korzyści, które przeważą nad dodatkowymi wymogami administracyjnymi wynikającymi z utworzenia i stosowania tej kategorii informacji oraz jej odróżnienia od informacji „PUBLIC USE” [informacje do użytku publicznego].